

Тако настаје кратка оперета принца Вида. Нови краљ приспе у престоницу Драч 7 марта 1914 уз велику помпу. Контролна комисија предаде му власт остављајући два саветника придата њему лично: једнога Италијана и другог, наравно, Аустријанца. Одмах би створена прва званична албанска влада. Претседник и министар спољних послова Туркан-паша, бивши турски посланик у разним престоницама, министар војни и министар унутрашњих дела Есад-паша, министар правде Мифид-бег Либохова, бивши албански делегат у контролној комисији, министар пошта Хасан-бег Приштина, министар просвете др. Туртули, министар финансија М. Нога.

Неколико недеља трајале су свечаности, весеља, говори, предаја акредитивних писама од стране новоименованих претставника разних држава, молепствија и параде. Управо сви ти леи дани престали су онога часа кога је нестало првих 10.000.000 франака датих као аванс краљу Виду од зајма у 75.000.000 гарантованог од стране великих сила. Чете Епираца бежу заузеле Корчу. Би објављена мобилизација, али се против Грка није могло ићи без новца. Претседник владе Туркан-паша отпутова у Европу да по престоницама тражи пара. У Шијаку се подигло устаници са захтевом да се принц Вид уклони и замени којим чланом царске породице из Цариграда.

На двору успеше интриге противу Есад-паше. Једнога јутра његова кућа би опкољена по наређењу краљеву од стране холандских официра и 200 војника њему непријатељски расположених. После кратког пушкарања и бомбардовања Есадове куће овај би одведен на једну аустријску лађу, одакле га после спасоше Италијани и отпремише у Италију.

Међутим број устаника противу принца Вида повећавао се. Углед Есад-паше по његову одласку подиже се код побуњеника. Они сад усталише своје захтеве у две тачке:

1) Нећемо принца Вида већ некога принца из Цариграда;

2) Тражимо да се Есад-паша врати у Албанију.